

пригърна го и го целуваше съ сълзи и никога не му направи нѣкое зло. (Быт. $\overline{\text{лл.}}$ $\overline{\text{лв.}}$ $\overline{\text{лг.}}$)

§. 34. *Дѣтинство-то на Иосифа.*

Иаковъ роди дванайсетъ сѣнове, единъ отъ които бѣ Иосифъ, когото баща имъ обичаше по много отъ другитѣ, като чедо на старинитѣ му и го облече въ пѣстра дреха. Заради туй другитѣ братья мразѣхъ, Иосифа, и най много като имъ разказва два сѣня, въ които са прѣдказваше бѣдѣнето му величїе. Тѣ го толкозъ мразѣхъ, щото не можѣхъ да са разговаряють съ него кротко. (Быт. $\overline{\text{лс.}}$ 24. $\overline{\text{лз.}}$ 1—4).

§. 35. *Сънищата на Иосифа.*

Ето сънищата на Иосифа: „Вържѣхмы, рече, снопѣ на нивата' мойтъ снопъ бѣше высокъ и правъ, а вашитѣ снопове бѣхъ на около и са покланяхъ на мойтъ. Подирѣ сънувахъ и друго: сирѣчь, че слънцето, луната и единайсетъ звѣзды ми са поклонихъ,“ А братьята му рѣкохъ, на какво сочѣтъ тѣзи сънища? Да не станешъ царъ на насъ и са подчинимъ на властѣта ти? — И тѣй братьята му го мразѣхъ, а баща му размыслѣше работата въ себе си. (Быт. $\overline{\text{лз.}}$ 5—11)

§. 36. *Братьята на Иосифа рѣшавѣтъ са да го убийѣтъ.*

Единъ день, когато братьята на Иосифа пасѣхъ стадата далечъ, а той бѣ останѣлъ въ ежщи, Иаковъ го проводи при братьята му за да ги види какъ сѣ. Тѣ, като го видѣхъ, че иде, рекохъ: ето съновачѣтъ елате да го убиймы, да го хвърлимъ въ кладенецѣтъ и